

prima instanță: E. Pșenița
instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

dosarul nr. 2rac-149/17

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei „Intact Asigurări Generale” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2017 prin care a fost admis apelul declarat de Compania „Intact Asigurări Generale” Societate pe Acțiuni, respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și modificată hotărârea Judecătoriei Edineț din 30 septembrie 2016, prin majorarea cuantumului dobânzii de întârziere, în rest hotărârea Judecătoriei Edineț din 30 septembrie 2016, fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 26 august 2016, Compania „Intact Asigurări Generale” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CIA „Transelit” SA cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 07 decembrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Asigurări Generale VictoriAsig” împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Cazacu Vilalie cu privire la repararea prejudiciului material, fiind încasat din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul SA „Asigurări Generale VictoriAsig” în ordine de regres sama de 110 484, 63 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată.

Hotărârea, respectivă a fost executată de către ÎM CIA „Transelit” SA la data de 13 mai 2016, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 519 și 520 din 13 mai 2016, deși SA „Asigurări Generale VictoriAsig” a solicitat ÎM CIA „Transelit” SA achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare încă prin notificarea nr. 41 din 21

iulie 2014 recepționată de pârât la data de 28 iulie 2014.

Menționează reclamantul că reprezentantul IM CIA „Transelit” SA a participat la examinarea mijlocului de transport implicat în accidentul rutier, fapt ce se confirmă prin actul de examinare nr. 730/06A din 24 martie 2013, însă în termenul imperativ reglementat de art. 19 al. 2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu modificările și completările ulterioare, care expres prevede că, asiguratul este obligat să soluționeze cererea și să achite despăgubirea de asigurare în cel mult 3 luni din data informării despre cazul asigurat, pârâtul nu a soluționat cererea și nu a achitat despăgubirea de asigurare.

În acest sens indică că termenul legal de 3 luni pentru examinarea cererii cu privire la achitarea despăgubirii de asigurare a început a curge la 28 iulie 2014 și a expirat la 29 octombrie 2014, respectiv, din data de 29 octombrie 2014, ÎM CIA „Transelit” SA se consideră în întârziere.

Iar, cu referire la prevederile art. art. 617 alin. (1), (2) lit. b), 585, 617, 619 Cod civil a indicat că pentru perioada cuprinsă între 29 octombrie 2014 - 13 mai 2016, dobânda de întârziere va constitui 40 388,99 lei.

Totodată invocând prevederile art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări nr. 406 din 21 decembrie 2006 care reglementează suma asigurată și explicațiile pct. 70 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013, susține reclamantul că ÎM CIA „Transelit” SA, urmează să achite și o penalitate în mărime de 19 887,23 lei.

Mai indică reclamantul că la data 29 aprilie 2016 au fost efectuate modificări în actele de constituire ale SA „Asigurări Generale VictoriAsig”, referitor la denumire, administrator și consiliul de administrare, astfel, încât denumirea a fost modificată în Compania „Intact Asigurări Generale”, iar administratorul din 29 aprilie 2016 este Tomuleț Călin.

La fel, susține că prin notificarea nr.25 din 04 iulie 2016, recepționată de ÎM CIA „Transelit” SA la 07 iulie 2016, Compania „Intact Asigurări Generale” SA a solicitat pârâtului încasarea dobânzii de întârziere și penalității, însă careva măsuri în acest sens din partea ÎM CIA „Transelit” SA nu au fost întreprinse.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 208, 585,617, 619, Cod civil, art. 19 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și art. 6 al Legii cu privire la asigurări.

Solicită, încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA a dobânzii de întârziere în sumă de 40 388,99 lei, penalității în sumă de 19 887,23 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 30 septembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA dobânda de întârziere în mărime de 33 506, 72 lei, penalitatea în mărime de 19 887, 23 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 001, 81 lei, în rest cerințele fiind respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, admis apelul declarat de Compania „Intact Asigurări Generale” SA și modificată hotărârea primei instanțe prin majorarea cuantumului dobânzii de întârziere încasat din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA de la 33 506, 72 lei până la 33 546, 46 lei, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare cu referire la circumstanțele cauzei au invocat prevederile art. 19 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, care reglementează aspecte ce țin de obligațiile asigurătorului și au reținut că ÎM CIA „Transelit” SA urma să efectueze achitarea despăgubirii de asigurare solicitate de Compania „Intact Asigurări Generale” SA până la 29 octombrie 2014, însă a achitat-o abia la 13 mai 2010.

Sub acest aspect instanța de apel a stabilit că caracterul cert și nelitigios al despăgubirii de asigurare în mărime de 110 484,63 lei reiese din principiul puterii lucrului judecat stipulat la art. 123 alin. (2) CPC, de care beneficiază hotărârea Judecătorei Edineț din 07 decembrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016 prin care a fost încasat din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul SA „Asigurări Generale VictoriAsig” suma de 110 484,63 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru plata taxei de stat și a remarcat că SA „Asigurări Generale VictoriAsig” nu a solicitat încasarea dobânzii de întârziere și a penalității în raport cu suma indicată în acordul cu privire la stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare.

În consecință, instanțele au constatat că perioada de întârziere a pârâtului urmează a fi calculată din data de 29 octombrie 2014 până la 13 mai 2016, pentru suma despăgubirilor de 110 484,63 lei, și au stabilit că prin prisma prevederilor art. 619 Cod civil, care stabilește că dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel, suma dobânzii de întârziere pentru perioada respectivă constituie suma de 33 546,72 lei.

Totodată instanțele judecătorești constatând întârzierea pârâtului în achitarea despăgubirii de asigurare în favoarea reclamantului din 20 octombrie 2014 până la 13 mai 2016 au reținut la caz incidența prevederilor art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări și au concluzionat că ÎM CIA „Transelit” SA are obligațiunea de achita reclamantului și o penalitate în sumă de 19 887,23 lei.

Iar cu referire la art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) CPC, instanțele ierarhic inferioare au considerat necesar de a încasa din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA și cheltuielile de judecată în sumă totală de 2001,8 lei.

La data de 27 februarie 2017, ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasare a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material, fapt ce în consecință a dus la emiterea unei act judecătoresc ilegal în fond.

A mai indicat recurentul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, interpretând eronat legea iar soluția adoptată rezultă din nedeterminarea exactă a raportului juridic, fără lămurirea completă și certă a situației de fapt, iar concluziile instanței de apel sunt bazate pe aprecierea unilaterală și arbitrarea a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Consideră că instanța de apel contrar prevederilor art. 118 alin. (3) și art. 130 alin. (4), art. 373 alin. (5) CPC, a trecut superficial asupra pretențiilor formulate, nu a soluționat minuțios circumstanțele cauzei prin prisma dispozițiilor legale ce

guvernează litigiul în speță, nu a intrat în esența litigiului și a omis să dea apreciere probelor aduse în susținerea pretențiilor înaintate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 27 februarie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 19 ianuarie 2017, în termen.

La data de 02 mai 2017, Compania „Intact Asigurări Generale” SA a depus referință asupra recursului declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, invocând netemeinicia acestui și legalitatea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva